

Arrest

nr. 72 262 van 20 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 21 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOERMAN en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Luanda. U woonde met uw ouders in de gemeente Cacuaco van Luanda. U studeerde in het laatste jaar informatica van het middelbaar onderwijs. Vanaf juli 2010 kwamen uw vader en wijkgenoten samen om de problemen in jullie wijk -zoals een gebrek aan elektriciteit en verlichting- te bespreken. Ze demonstreerden tegen het lokale bestuur en de regering, die volgens hen naliet deze problemen in jullie wijk aan te pakken. Uw vader was niet actief voor een politieke partij, maar was spontaan betrokken bij voornoemde initiatieven. Op 8 augustus 2010 kwamen agenten van de politie naar jullie huis. U verstopte zich onder het bed. U hoorde ruzie en geweerschoten. Toen de agenten waren verdwenen, stelde u vast dat uw ouders waren neergeschoten en overleden. Een buur en kennis van de familie, L.(...), bracht u naar zijn huis en

regelde uw vlucht uit het land. Hij zei u dat de politie uw ouderlijk huis in het oog hield en dat zij u kwaad zouden kunnen doen. Op 29 en 30 augustus 2011 reisde u samen met L.(...) per vliegtuig vanuit de luchthaven van Luanda rechtstreeks naar België. U had daarbij geen paspoort in handen. De volgende dag vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U legde immers vage, incoherente en tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de kern van uw asielaanvraag, dat daardoor ongeloofwaardig is. Volgens uw eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 17 mei 2011; vraag 5) wist u niet waarom uw ouders werden gedood door de politie terwijl u anderzijds stelde (gevraagd naar het beroep van uw ouders) dat uw vader werkte voor een (u onbekende) politieke partij in de wijk. Tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal zei u integendeel uitdrukkelijk dat uw vader niet behoorde tot een politieke partij terwijl u anderzijds de dood van uw ouders rechtstreeks in verband bracht met de protestacties tegen het lokale bestuur en de regering van uw vader en wijkgenoten (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Geconfronteerd met deze uiteenlopende verklaringen, stelde u dat een wijkgroep kan worden beschouwd als een politieke partij (zie gehoorverslag CGVS, p. 4), wat als verklaring niet ernstig kan genomen worden. Verder situeerde u eerder op de DVZ (zie vraag 5 van voornoemde vragenlijst van het CGVS) de aanval van de politie op uw huis en de moord op uw ouders vier jaar geleden in plaats van vorig jaar augustus 2010 en drie weken vóór uw vertrek uit Angola (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelde u zondermeer dat u eerder op de DVZ "ano passado" (vorig jaar) had geantwoord, wat geen steun vindt in het administratief dossier.

Verder hebt u geen verklaring voor het opmerkelijke gegeven dat uw ouders zouden zijn vermoord door politieagenten terwijl uw vader enkel betrokken was bij wijkprotesten die verband hielden met zaken zoals een gebrek aan elektriciteit in de wijk. Hetzelfde geldt voor het gegeven dat niemand stappen ondernam om de moord van uw ouders aan te klagen of een gerechtelijk onderzoek te vragen (CGVS, p. 4). Tot slot bent u nooit persoonlijk bedreigd geweest door de politie die uw ouders zouden neergeschoten hebben en die nadien uw ouderlijk huis in het oog hielden. Bevreemdend is dat u in dergelijke omstandigheden Angola verliet met uw buur en kennis van de familie omdat deze u vertelde dat de politie u persoonlijk kwaad zou kunnen doen. Er dient besloten te worden dat uw asielaanvraag verzonnen voorkomt.

Ondanks uw verklaring dat u geboren bent op 14 februari 1995, een geboortedatum die ook staat vermeld op de door u voorgelegde Cédula Pessoal (zie kopie in het administratief dossier), heeft de dienst Voogdij op 25 oktober 2010 op basis van een gesprek en van een medisch onderzoek uitgevoerd door het UZ St-Rafaël op 15 oktober 2010 besloten dat u niet minderjarig bent. Uit het medisch onderzoek blijkt immers dat uw leeftijd kan worden geschat op 20.3 jaar (met een standaarddeviatie van een 2-tal jaar) (zie beslissing dienst Voogdij in het administratief dossier). Bijgevolg kan de authenticiteit van de door u voorgelegde Cédula Pessoal worden betwist.

De door u ingeroepen asielmotieven zijn ongeloofwaardig. U stelde verder geen problemen te hebben gekend in Angola of met de Angolese overheid (CGVS, p. 4). Er zijn ook geen elementen in uw aanvraag of in de informatie over Angola waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in uw hoofd op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

U legde geen andere onmiskenbaar authentieke documenten voor om uw identiteit te staven.

Opmerkelijk is nog dat u van Luanda naar België zou zijn gereisd en via de internationale luchthaven van Brussel het Belgische grondgebied zou hebben betreden zonder enig reisdocument te hebben in handen gehad (CGVS, p. 2).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zoals opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker voert aan dat zijn verklaringen aangaande de vraag of zijn vader al dan niet behoorde tot een politieke partij, niet tegenstrijdig zijn aangezien het perfect mogelijk is om voor een politieke partij te werken zonder zelf politiek actief te zijn en zonder tot de partij te behoren. Verzoeker

bedoelde dat zijn vader wel werkte voor een politieke partij doch er geen uitvoerend mandaat had. Daarnaast heeft verzoeker gemeld dat zijn ouders revolteerden tegen de president en samenkwamen om te manifesteren tegen bepaalde problemen die de president niet oploste, zoals het elektriciteitsprobleem, maar ook nog andere problemen waarvan verzoeker niet op de hoogte was. Het is overigens niet meer dan logisch dat ouders zwaarwichtige problemen niet zomaar doorvertellen aan hun minderjarig kind. Het was verder ook niet mogelijk om de moord aan te klagen gezien de politie rond zijn huis naar hem op zoek bleef en hij zichzelf dus niet kenbaar kon maken. Verzoeker heeft steeds herhaald dat de aanval op zijn huis op 8 augustus 2010 plaatsvond. Dat hij die aanval vier jaar geleden zou situeren, is een probleem van miscommunicatie dat te wijten is aan de 'indirecte' communicatie via de tolk.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoekers ouders werden vermoord omdat zij revolteerden tegen de president en nu wordt ook verzoeker zelf in het vizier genomen. Zijn huis wordt bewaakt en gezien de macht van de president zich over het hele land uitspreidt kan een verhuis naar een andere regio geen soelaas brengen. Verzoeker kan geen bescherming van de overheid of van een ngo invoeren gezien verzoeker gezocht wordt in opdracht van de president en niemand hem tegen deze machtige instantie kan beschermen. Verzoeker heeft alle bewijsstukken waarover hij beschikt voorgelegd, doch kan niet staven dat zijn ouders om politieke redenen werden vermoord gezien hij na de aanval dadelijk het ouderlijk huis ontvluchtte. Bovendien zijn verzoekers verklaringen samenhangend.

2.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Verzoekers asielaanvraag werd ongeloofwaardig bevonden omdat (i) verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde dat hij niet wist waarom zijn ouders gedood werden door de politie terwijl hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) de dood van zijn ouders in verband bracht met de protestacties tegen de regering die zijn vader organiseerde in zijn wijk; (ii) verzoeker bij DVZ verklaarde dat zijn vader werkte voor een politieke partij en tijdens het gehoor bij het CGVS in tegendeel stelde dat zijn vader niet behoorde tot een politieke partij; (iii) verzoeker bij DVZ de aanval van de politie bij hem thuis vier jaar geleden situeerde en tijdens het gehoor op het CGVS op 8 augustus 2010; (iv) verzoeker geen verklaring heeft voor het feit dat zijn ouders vermoord zouden zijn door politieagenten terwijl zijn vader enkel betrokken was bij protesten in de wijk tegen zaken zoals het gebrek aan elektriciteit; (v) verzoeker geen verklaring heeft voor het feit dat niemand stappen ondernam om de moord van zijn ouders aan te klagen of een gerechtelijk onderzoek te vragen; (vi) verzoeker nooit persoonlijk bedreigd is geweest door de politiemensen die zijn ouders neerschoten en nadien zijn huis in het oog hielden.

2.2.2.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 aangaande de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat hij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2.2. Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij meent dat er geen sprake is van tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Zo verklaarde hij bij DVZ dat hij niet wist waarom zijn ouders gedood werden waar hij tijdens het gehoor op het CGVS stelde dat zij vermoord werden wegens de protesten tegen de president die zijn vader in zijn wijk organiseerde. Verzoeker laat deze tegenstrijdigheid ongemoeid. Daarnaast verklaarde verzoeker bij DVZ dat zijn vader werkte voor een politieke partij, waar hij bij het CGVS verklaarde dat zijn vader niet politiek actief was en geen lid was van een politieke partij. Na confrontatie met deze tegenstrijdigheid tijdens het gehoor op het CGVS stelde hij dat een wijkgroep beschouwd kan worden als een politieke partij. Verder verklaarde hij *post factum* eveneens dat hij bedoelde dat zijn vader wel werkte voor een politieke partij, doch er geen lid van was en geen uitvoerend mandaat had. Deze opmerking, die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen, is evenmin dienstig om de vastgestelde tegenstrijdigheden te weerleggen.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij niet op de hoogte was van alle problemen waartegen zijn vader protesteerde in de wijk omdat zijn ouders hem, als minderjarige, niet wilden opzadelen met zwaarwichtige problemen, dient herhaald te worden dat de Dienst Voogdij op basis van een gesprek en een medisch onderzoek op 25 oktober 2010 beslist heeft dat verzoeker niet minderjarig is. Deze

beslissing wordt niet in twijfel getrokken en bijgevolg kan ook niet aanvaard worden dat verzoeker in het geheel niet op de hoogte is van de activiteiten van zijn vader. Deze activiteiten en de daaropvolgende dood van zijn ouders vormen immers de kern van zijn asielrelaas en de directe aanleiding voor het vertrek uit zijn land van herkomst. Van verzoeker kan dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij hieromtrent coherente en overtuigende verklaringen aflegt. Verzoeker blijft hierbij in gebreke.

Verzoeker toont niet aan dat hij ernstige stappen ondernomen heeft om bescherming te krijgen in zijn land van herkomst, nu hij geen bewijzen aanbrengt van gerechtelijke stappen om de moord op zijn ouders aan te klagen. Nochtans kan internationale bescherming slechts verleend worden bij gebrek aan nationale bescherming. Zijn beweerde minderjarigheid vormt geen verschoningsgrond voor deze nalatigheid nu zijn meerderjarigheid vaststaat.

De opmerking dat het verschil in situering van het tijdstip van de aanval op zijn huis te wijten is aan miscommunicatie met de tolk, is onjuist nu verzoeker nergens gewag maakt van enig probleem met de tolk bij DVZ. Bovendien heeft verzoeker zich akkoord verklaard met wat er in het gehoorrapport bij DVZ genoteerd werd. Deze tegenstrijdigheid blijft aldus bestaan en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Een schending van artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen aangezien verzoeker, gelet op de bovenstaande vaststellingen, geenszins aantoonde aan de in dit artikel opgenomen voorwaarden te hebben voldaan. Hij legt immers geen coherente verklaringen af en legt geen stukken neer die zijn verklaringen zouden kunnen ondersteunen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de voorwaarden van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet (RvS 26 september 2008, nr. 186.528).

Verzoeker slaagt er niet in de gedane vaststellingen, die allen steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen.

2.2.2.3. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan ter staving van zijn vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de overige elementen in het dossier, toont hij niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen die de Raad beaamt en overneemt. Verzoeker toont niet aan dat er onzorgvuldig werd tewerk gegaan of dat met bepaalde elementen geen rekening zou zijn gehouden. Verzoeker werd immers op het CGVS gehoord waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en waar hij zich heeft laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht of het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

De middelen zijn ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER